

31/VIII/1977

Havent dinat

Amb el gerundi del verb haver i el participi passat d'un altre verb es forma el gerundi compost, que sol indicar una acció anterior immediata a la del verb conjugat i que té tendència a agafar un valor causal: Havent obert la finestra vam poder respirar una mica. Havent-se apagat els llums vam haver d'interrompre la sessió.

Els gerundis composts de certs verbs que indiquen accions periòdiques, especialment els que corresponen als àpats de cada dia, adquireixen un caràcter marcadament adverbial, i es poden considerar, de fet, autèntiques locucions adverbials de temps que indiquen unes determinades hores del dia: Llegelx el diari havent esmorzat. Havent dinat fa la migdiada. Ens veurem havent sopat. Anàlogament, encara que amb un caràcter adverbial no tan marcat: Havent escombrat sempre endreça la casa. Havent rentat va cada dia a comprar. Hi podríem afegir, encara, els dels verbs que corresponen a algunes de les feines del camp del cicle anual: Havent veremat se'n van cada any de cacera. Havent sembrat vénen uns dies de calma. En alguns altres casos, aquest sentit adverbial del gerundi compost el confereix el caràcter d'habitualitat que es dona a l'acció del verb: Havent estudiat tenen mitja hora de lleure.

Tenint en compte aquest caràcter adverbial de conjunts com *avent dinat* o *havent sopat* no és gens estrany que siguin sovint sentits com si fossin «a ben dinat» i «a ben sopat», i escrites, per tant, d'aquesta manera, ja que són nombroses les locucions adverbials amb la preposició *a* com a primer element. No costa gaire, però, d'adonar-se de la diferència que hi ha entre *Havent dinat* he de rentar els plats i *Avui sí que hem ben dinat*.

ALBERT JANE